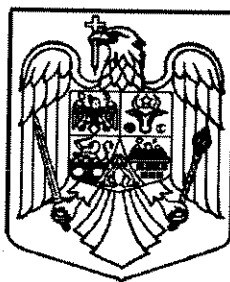


ROMÂNIA



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 698

din 18 iunie 2014

Prin nota Direcției Legislație, documentare și contencios nr. 8137/2014 a fost supusă analizei Plenului Consiliului Superior al Magistraturii problematica efectelor pe care delegarea unui magistrat la o altă instanță sau parchet le produce cu privire la funcția de conducere în care a fost numit judecătorul sau procurorul, respectiv dacă pe perioada delegării poate opera suspendarea duratei mandatului funcției de conducere.

Analizând problema juridică supusă analizei, Plenul constată că dispozițiile art. 57 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează delegarea judecătorilor și procurorilor, nu prevăd o soluție pentru o astfel de ipoteză.

În aceste condiții, devine relevantă raportarea la prevederile dreptului comun în materie și

anume dispozițiile Codului Muncii, adoptat prin Legea nr. 53/2003, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care în conformitate cu art. 278 alin. (2) din acest act normativ prevederile sale se aplică cu titlu de drept comun și acelor raporturi juridice de muncă neîntemeiate pe un contract individual de muncă, în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective.

Deși nici dispozițiile Codului Muncii nu prevăd efectele pe care delegarea le produce asupra raportului de muncă exercitat la instituția de la care se dispune delegarea, trebuie observate prevederile art. 52 alin. 1 lit. d) din acest act normativ, în conformitate cu care „contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului (...) pe durata detașării”.

La nivelul Consiliului Superior al Magistraturii, aceste dispoziții, coroborate cu cele ale art. 58 din Legea nr. 303/2004, în conformitate cu care „după încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior”, au fost interpretate în sensul că detașarea operează o suspendare a raportului de serviciu, inclusiv în cazul exercitării mandatului de conducere, întrucât legea nu face distincție între funcția de execuție și funcția de conducere, neputându-se concepe ca un raport de serviciu, pentru funcția de execuție ca judecător să fie suspendat, iar un mandat de conducere, încredințat aceleiași persoane să curgă în continuare.

Codul muncii nu mai prevede, ca în cazul detașării, că delegarea poate constitui unul dintre temeiurile de suspendare a contractului individual de muncă.

Dacă legiuitorul ar fi urmărit să atribuie și delegării același efect de suspendare a raportului de muncă, similar instituției detașării, este evident că o astfel de soluție ar fi fost consacrată expres de Codul Muncii. Totodată, nici Legea nr. 303/2004 nu mai prevede că, după încetarea delegării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior.

În aceste condiții, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că soluția care se conturează este aceea că nu intervine o suspendare a curgerii cursului mandatului funcției de

conducere pe perioada delegării judecătorului sau procurorului într-o funcție de execuție în cadrul unei alte instanțe sau unități de parchet.

Dispozițiile art. 50 lit. d) din Codul muncii potrivit cărora contractul individual de muncă se suspendă de drept pe parcursul exercitării unei funcții în cadrul unei autorități executive, legislative ori judecătorești, pe toată durata mandatului, dacă legea nu prevede altfel, nu sunt de natură să conducă la o altă soluție.

În acest sens, chiar dacă în cuprinsul acestor prevederi se menționează că ele sunt aplicabile dacă legea nu prevede altfel - condiție care se verifică întrucât nici Codul muncii și nici Legea nr. 303/2004 nu conține vreo prevedere expresă în sens contrar - totuși, incidența acestor dispoziții este condiționată de îndeplinirea unei cerințe implicite și anume aceea ca persoana în cauză să nu se afle deja în exercitarea funcției care ar conduce la suspendare. Altfel, ar însemna ca de la începutul carierei, raporturile de serviciu ale magistraților să fie suspendate.

Pe de altă parte, Plenul apreciază că dispozițiile respective nu sunt aplicabile nici atunci când schimbarea locului de muncă se fundamentează pe temeiul oferit de alte dispoziții legale, de exemplu, detașarea sau cum ar fi în speța de față, delegarea.

Plenul mai reține că, sub aspectul incompatibilităților, singurele dispoziții care permit magistraților să exercite funcții în cadrul unei autorități executive sau legislative sunt cele care reglementează detașarea și prin urmare, simplul temei oferit de art. 50 lit. d) din Codul muncii, nu ar fi suficient pentru a evita starea de incompatibilitate.

Prin urmare, aceste dispoziții nu sunt aplicabile magistraților, nu doar în ceea ce privește posibilitatea de exercitare a unei funcții în cadrul autorității judecătorești, ci și în privința funcțiilor din cadrul autorităților executive și legislative, în acest ultim caz soluția constituind-o, astfel cum s-a arătat mai sus, detașarea.

Față de aspectele reținute mai sus,

În temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE :

Art. I. Pe durata delegării unui magistrat la o altă instanță sau parchet nu operează suspendarea duratei mandatului funcției de conducere în care a fost numit judecătorul sau procurorul respectiv.

Art. II. Prezenta hotărâre se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și se comunică Direcției resurse umane și organizare, pentru luarea măsurilor necesare, conform legii.

Data în București, la 18 iunie 2014

Președinte,
Judecător dr. Adrian Bordea

